

[Dalsgaard.]

arrangementer ikke indeholder tilsvarende muligheder, og derfor kan det måske være betimeligt i et kommende udvalg at drøfte, om disse særlige bestemmelser på rimelig vis tilgodeser berettigede forædlerinteresser.

I øvrigt fastslås det i § 13, at den nye lov ikke yder et monopol på samme måde som den egentlige patentlovgivning, idet forædleren vel får mulighed for selv at få andel i det økonomiske udbytte, som en forbedret plantenyhed kan medføre, men samtidig forpligtes han til at stille sin nyhed til rådighed for almenheden uden diskrimination, og derved sikres det jo også, at forbrugernes interesser ikke går for nær.

Jeg har bemærket, at lovforslaget indeholder en række bemyndigelser til landbrugsministeren. Det kan måske være hensigtsmæssigt at undersøge, om dette også er nødvendigt for alle de anførte områder — også fordi den højtærede minister før har givet udtryk for, at han ikke er ude efter at samle på bemyndigelser. Jeg tænker dér specielt på nedsættelsen af det i lovforslaget omtalte navn og på den i § 17 omtalte voldgiftsafgørelse, idet der jo i denne paragraf står, at nævnets afgørelse er endelig. Men i det hele taget er der flere ting, der bedst egner sig for en udvalgsdrøftelse.

Det andet af de to foreliggende lovforslag, det lille lovforslag om de såkaldte mindreværdige plantenyheder, skal forhindre, at beskyttede plantenyheder, som må anses for uegnede under danske forhold, kan sælges her i landet. Selv om det forekommer noget inkonsekvent at anerkende en nyhed og samtidig forbyde salget af den, findes der vel næppe andre muligheder, så længe nyhedsbeskyttelsen ikke er koordineret med afprøvningsbestemmelser, og en lov herom kan man åbenbart ikke vente foreløbig. Derfor er vi fra venstres side, både af hensyn til indenlandske forædlerinteresser og for at få en dansk lovgivning på linje med udlandets, indstillet på at ville medvirke til forhandling om og gennemførelse af begge de foreliggende lovforslag. Vi vil tillige gerne medvirke til en hurtig gennemførelse, idet vi har opfattelsen af, at man fra visse sider inden for den betydelige danske planteforædlingsvirksomhed anser dette for meget ønskeligt.

Niels Ravn: Det må erkendes, at de to her fremsatte lovforslag afhjælper et savn i dansk lovgivning. Medens vi gennem mange år helt fra før århundredskiftet, har haft en såkaldt patentlovgivning, en beskyttelse af nye ting på det industrielle område, har noget lignende ikke været tilfældet, når det drejer sig om plantenyheder. Det viser sig også, når man ser på lovforslagets mange detaljer, at det er væsentlig vanskeligere at lovgive på dette område, end når det drejer sig om rent tekniske ting. En teknisk opfindelse kan ganske enkelt efterlaves. Det samme er ikke tilfældet for en ny plantes vedkommende; den kan kun efterlaves gennem formering af den pågældende plante. Det er den ene side af sagen, men den anden er, at fordi en plante er ny, er det ikke sikkert, at dens egenskaber overføres til afkommet, hvis man kan bruge det udtryk, og det synes jeg godt man kan i forbindelse med planter. Man skal efterprøve ikke alene ændringen i udseende og fremtoning, men også prøve, om man i arvemæssig henseende står over for en nydannelse.

Disse to ting i forening gør naturligvis, at denne form for lovgivning, en sådan beskyttelse, en slags patentlovgivning kan vi godt kalde det, bliver væsentlig mere kompliceret at udforme og at gennemføre i praksis, end når det drejer sig om de rent tekniske ting. Jeg forstår, at lovforslaget om beskyttelse af forædlerrettigheder er resultatet af en slags kommissionsarbejde — det er måske for stærkt sagt — det er resultatet af arbejdet i et udvalg, som den højtærede minister nedsatte for nogle år siden, og som nu har afgivet betænkning.

Jeg skal ikke her ved denne første behandling gå ind i nogen diskussion om de mange detaljer i lovforslaget; de egner sig, som det allerede tidligere er sagt, så afgjort til en udvalgsbehandling. Jeg skal kun nævne nogle ganske enkelte væsentlige ting. Den sidste ærede ordfører har allerede sagt, at lovforslaget indeholder en lang række bemyndigelser til den højtærede minister, og det er rigtigt, men det er vel også rigtigt, at i en lovgivning som denne er det nødvendigt med nogle bemyndigelser, for at den overhovedet er mulig at administrere. Jeg synes dog, at man enkelte steder også på